

ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯ

ಮನೆಯ ತೋಡದಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮರಪೊಂದರ ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣದ ವಸ್ತುವೊಂದು ಗೊಳಿಸಿರುತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಯಾವುದೇನೂ ಪುಟಕಾಣಿ ಅಟಿಕೆ ವಸ್ತು ಎಂದು ಅಶ್ವಯುದ್ಧದಿಂದ ನೋಡತೋಡಿದೆ. ಕ್ಷಣಿದಲ್ಲೇ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂತು ಇದು ನಿಜೀಂದ ಅಟಿಕೆ ವಸ್ತುವಲ್ಲ ಜೀವವೆಂದು. ಅಭ್ಯಾಸ ಅದೆಂಥಾ ಬಣ್ಣದಲೊಳವನ್ನು ತನ್ನ ಮೈಮೇಲೆ ಹೊತ್ತಿದೆ ಎನಿಸಿತ್ತು. ಈ ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯ ಅದೆಮ್ಮೆ ಅಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿದೆ ಎಂಬ ಕುಶಾಹಲವೂ ಕಾಡ ತೋಡಿತ್ತು. ಮರಪೊಂದರ ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಿಯಾಗಿ ಅಕ್ರಮಿಸಿದ್ದ ಹುಳವನ್ನು ನನ್ನ ಕ್ಷಾಮರದಲ್ಲಿ ಸರೆ ಹಿಡಿದ ಸಂಭಫ ಅವಿಶ್ವರಣೀಯ.

—ರಮ್ಮ ಎಚ್. ಗುಬ್ಬಿಗೂಡು, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ

ರಂಗೋಲಿ ಕನ್ನಡ ಸೇವೆ...!

ರಾಮಾಯಣ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ‘ಅಳಿಲು ಸೇವೆ’ ಎನ್ನುವದು ಜನಜನಿತ. ಅಂತೆಯೇ ಅನೇಕರ ಕನ್ನಡಮ್ಮನ ಸೇವೆ ಕೂಡ ಅವರವರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಳಿಲು ಸೇವೆಯಾದರೂ ಅದು ಅಪ್ಪಣಿ ಕನ್ನಡ ಸೇವೆಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಧಾರವಾಡದ ಕನ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಒದುವಾಗ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಬಳಿನ ಒಬ್ಬ ಕನ್ನಡ ಪ್ರೇಮಿ ಕಂಡಕ್ಕರಾನ ನೇನಪ್ಪ ಇನ್ನು ಹಚ್ಚು ಹಾಿರಿ! ಟೆಕ್ಕಿಗೆ ಚಿಟ್ಟ, ಕುಸಿಗೆ ತಿರುವು, ಕಾಲೆಜೆಗೆ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ, ಸಾಪ್ರೋಗೆ ನಿಲಗಡೆ ಎಂಬ ಪದ ಒಳಗುವ ಮೂಲಕ ಅಂಗ್ಗ ಪದಗಳನ್ನು ಒಳಗುತ್ತಿರುತ್ತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಮಗೆಲ್ಲ ಅವನ ಬಳಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವದೆಂದರೆ ಒಂದು ತೆರನಾದ ಹೆಮ್ಮೆ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವು ಬೆಳಗಾವಿಗೆ ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೌಲ್ಯ ಮಾಪನಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಇಂಬ ಯಾರುಷಿನಲ್ಲಾ ಸ್ನೇಹ ಮೇಲೆ ಕನ್ನಡ ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಂಚುವ ಕನ್ನಡ ಅಭಿಮಾನಿಯೊಬ್ಬನ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಇಂಥಹ ಸಾವಿರಾರು ಕನ್ನಡ ಸೇವಕರ ನಡುವೆ ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಕನ್ನಡಮ್ಮನ ಸೇವೆ ಮರೆಯಲಾದಿತ್ತೆ! ನಾವು ನೂರಾರು ತೆರನಾದ, ಏಷಿಧ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ರಂಗೋಲಿ ನೋಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ, ಈ ಅಪ್ಪಣಿ ಕನ್ನಡತಿ ಕನ್ನಡ ಅಕ್ಷರ ಮಾಲೆಯನ್ನೇ ರಂಗೋಲಿಯನ್ನಾಗಿಸಿ ಕನ್ನಡದ ಕಾಳಜಿ ಮರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ವಿನೂಲನ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ‘ಸಲಾಹು’ ಹೇಳಲೇಬೇಕು!

— ಬೀರಣ್ಣ ನಾಯಕ ಮೋಗಟ್ಟಾ, ಯಲ್ಲಾಪುರ

ದೇಹಕ್ಕೆ ತಲೆಯೋ ತಲೆಗೆ ದೇಹವೋ

ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು ಕೃಷ್ಣನ ವಿಗ್ರಹ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ರಾಜ್ಯದ ಸಾಂಗ್ರಿಕ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಂಡಲ ಗ್ರಾಮದ ಹರಿಹರೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಕೆತ್ತಲಾಗಿದೆ. ಯಾವ ದೇಹವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಆ ದೇಹಕ್ಕೆ ತಲೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಈ ವಿಗ್ರಹ ಕಾಣುವುದು ಇಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲೆಂದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಲಾವಿದನ ಕೃಷ್ಣಕ, ತನ್ನಯತೆ, ಶ್ರದ್ಧೆ ಗಮನ ಸೇಳಿಯುವಂತಿದೆ.

—ಕೆ.ವಿ.ಸಂತೋಷ, ಹೊಳ್ಳೆರೆ

